

BENİ MAHÇUP EDEN ÖĞRENCİM

50 Yıl önce ilk görev yerim olan Biga İmam- Hatip Lisesi idi. Oradan askere gittim. Askerden sonra da hep liselerde çalıştım. Meslek hayatımın yarıdan fazlası da Manisa Lisesi'nde geçti.

25 Nisan Cuma günü yine 50 yıl önce aynı okulda görev yaptığımız ve şu anda emekli olarak İzmir'de ikamet eden Adnan Fidan arkadaşımız İzmir civarında görev yapan eski öğrencilerimizin İzmir Öğretmen evinde toplayacağını, benim de gelmemi eski öğrencilerimin arzu ettiğini söyledi. Ben de memnuniyetle kabul ettim. 25 Nisan Cuma günü İzmir öğretmen evinde buluştuk. 50 yıl önce dersine girdiğim öğrencilerden Profesör, Rektör, Emniyet Müdürü, Din görevlisi, müftü sanayici ve işçi olarak karşıma çıktı. Yine bu toplantıya gelemeyen İstanbul'da ve ülkemizin değişik yörelerinde üst görevlerde görev yapan öğrencilerimizin olduğunu duymak beni sevindirdi. 50 yıl önce dersine girdiğim öğrencilerimin buralara geleceklerini hiç düşünmemiştim. Adnan Fidan Arkadaşımız beni eski öğrencilerle buluşturduğu ve görüştüğü için kendisine çok teşekkür ediyorum.

Biga İmam- Hatip Lisesi benim ilk görev yerimdi. Meslek hayatımın en acemi yılları idi. O yıllarda sınıfa girdiğimde öğrencilerimin bu günkü konumlarını değil düşünmem, hayali bile mümkün değildi. Bana bugünleri yaşatan Rabbime şükürler olsun. Ben 50 yıl meslek hayatımın doğrularını ve yanlışlarını “ EĞİTİM ÖĞRETİM DEDİKLERİ “ adlı kitabımda genç meslektaşlarıma aktarmaya çalıştım. Onlar benim doğrularımın faydalansın, yanlışlarımı yapmasın diye. Kitap eğitim camiasında bir hayli ilgi gördü. 9. Baskısı biten kitabımı şu anda 10. Baskıya hazırlıyorum. Meslek hayatımın yanında yanlışlarım da oldu. Bu köşemde doğruları yazdığım gibi yanlışlarımı da yazıyorum. Bugün yanlışlarımın birini açık yüreklilikle size itiraf etmek istiyorum.

Manisa'da pansiyonu olan tek okul, Manisa Lisesi idi. Parasız yatılı öğrencilerin yanında paralı öğrenci kadrosu da vardı. Genelde ilçelerde oturan varlıklı aileler çocuklarını daha iyi bir öğrenim görmesi için Manisa Lisesi'ni tercih ederlerdi. Bir gün Alaşehir'in bir köyünden yaşı bir hayli ilerlemiş bir öğrenci Manisa Lisesi'ne paralı yatılı olarak kaydolmak istiyordu. Ben dosyasına baktım yaşı baya büyüktü. Ben yaşını dikkate alarak Pansiyonda problem olabileceğini düşünerek kadromuz dolu diye kaydını yapmadım. Çünkü pansiyonumuzda Parasız yatılı olarak ortaokul öğrencileri de kalıyordu. Öğrenci, Manisa içinden bazı dostlarımı da araya koyduysa da yine ben direndim kaydını yapmadım. Ama öğrenci pes etmedi. O zamanlar Milletvekili olan ismi Manisa ile özdeşleşen bakanımız Sayın Bülent Arınç Beyi buluyor. Kendilerinden kayıt için yardım istiyor. Sayın Bakanımızdan gelen telefon üzerine ben de öğrenciyi lisemize ve pansiyona paralı yatılı olarak kaydını yapmak zorunda kaldım. Fakat bir de ne göreyim aklı başında gayet oturaklı bir öğrenci. Kısa zamanda

Pansiyonun ağabeyi oldu. Ve pansiyonda adeta belletici öğretmen gibi idareye yardımcı oldu. Bu öğrencim Alaşehir'in ücra bir Köyünden Mustafa Başkurt idi. Mustafa, lisemizden mezun oldu üniversiteyi kazandı ve üniversiteyi bitirdikten sonra da uzun yıllar kendisinden haber alamamıştım. Ama İstanbul'da olduğunu da arkadaşlarından duyuyordum.

Geçen hafta yoğun ilgi gören EĞİTİM SEMİNERLERİM dolayısıyla İstanbul'da idim. Bu arada Mustafa Başkurt beyi de telefonla aradım. Benim aradığıma sevinen Mustafa Başkurt, “ Hocam nerdesin? Araba gönderiyorum almak için” diyerek ısrar etti. Ben de kıramadım adresimi bildirdim ve bir gün görev yaptığı Türk Dünyası Belediyeler Birliği Genel Sekreteri olarak beni misafir etti. Yoğun mesaisine rağmen bana zaman ayırdı. Bu arada dışarıdan muhtelif ülkelerden gelen delegasyonları kendisiyle beraber ben de karşıladım. Kendisi büyük bir memnuniyetle gelen heyetlere beni öğretmeni olarak takdim etti. Heyetleri karşılayışı, muhtelif ülkelerden gelen heyetlerle adeta ana dili gibi kendi dilleriyle görüşmesi beni gururlandırdı. Bütün bu olanlara şahit olurken Mustafa'ya çıkardığım kayıt zorlukları gözümün önüne geldi ve kendimden utandım ve mahçup oldum. Bu arada beni İstanbul'da çok önemli yerlerde görev yapan Manisa Lisesi öğrencileriyle telefonla görüşürdü. Günün sonunda yine kendi arabasıyla beni kaldığım yere uğurlarken Genel sekreter Öğrenci Mustafa Başkurt'a şunları söyledim. “Mustafacığım, Bütün insanlar kıskançtır ama iki kişi kıskanç değildir.

- 1- Anne babalar çocuklarının kendilerinden daha iyi konumda olmalarını kıskanmazlar, aksine gurur duyarlar.
- 2- Öğretmenler de karşılaştığı her öğrencisinin kendisinden daha iyi konumda olmasına sevinir. İşsiz aşsız olmasına üzülür. Ben senin bu konumda olmana sevindim. İnşallah gelecekte seni daha iyi yerlerde görürüm” diyerek kendisini öptüm, vedalaştık. Yine arabasıyla beni aldığı yere bıraktırdı.

Sevgili genç meslektaşlarım yeniden öğretmeliğe başlasaydım; sınıfa girdiğimde hiçbir ayırım yapmadan her öğrencinin alnındaki “ ÖĞRETMENİM BEN ÇOK ÖNEMLİ BİR İNSANIM, LÜTFEN BENİ İYİ TANI” yazısını okurdum. Ve sınıfta bulunan her öğrencinin geleceğin Genel sekreteri, profesörü, dekanı, rektörü, Emniyet Müdürü ve okul müdürü olduğunu görür, sevginin yanında saygı duymayı da ihmal etmezdim.

www.kadirkeskin.net

kadirkeskin45@hotmail.com

Yeniden öğretmenliğe başlasaydım,

- Sınıflara daha hazırlıklı girerdim.
- Hiçbir öğrencimle inatlaşmazdım.
- Yaramazlık yapan öğrencilerin, aslında sınıfın en değerli ve üstün yetenekli öğrenci olduğunu düşünürdüm.
- Şahsi problemlerimi derse daha az yansıtırdım, en doğrusu hiç yansıtmazdım.
- Öğrencileri araştırmacılığa, incelemeye ve kitap karıştırmaya yönlendirirdim.
- Her derste seçkin bir kitap tanıtırdım.
- Geçmişten günümüze en önemli tarihî şahsiyetlerin başarı sırlarını anlatır, onları hafızalarına kazırdım.
- Tarihteki kıssadan hisseleri her derste öğrencilerle paylaşırdım.
- Dersi kaynatmak amacıyla öğrencilerin ortaya attığı maç gevezeliklerine fırsat vermezdim.
- Ülkemizin tarihî, kültürel ve sanat değeri yüksek mekânlarına geziler düzenler, buraları öğrencilerime göstererek anlatmaya gayret ederdim.
- Sıradan öğretmen anlatırmış. İyi öğretmen açıklarmış. Yetenekli öğretmen yapar ve gösterirmiş. Büyük, lider öğretmen öğrencilerine ilham kaynağı olurmuş. Ben, öğrencilerime ilham kaynağı olan bir öğretmen olmak isterdim.